

Komentár evanjelia na pondelok 34. týždňa v Cezročnom období: všetko, čo mala

Komentár na pondelok 34.
týždňa v Cezročnom období.
„Veru, hovorím vám: Táto
chudobná vdova vhodila viac
ako všetci ostatní.“ Daj Pánovi,
čo mu môžeš dať; zásluha nie je
v tom, či je to málo, alebo veľa,
ale v úmysle, s akým to dávaš.

Evanjelium (Lk 21, 1-4)

Keď sa Ježiš rozhliadol po chráme,
videl boháčov, ako hádžu svoje dary

do chrámovej pokladnice. Videl aj akúsi chudobnú vdovu, ako ta vhodila dve drobné mince, a povedal:

„Veru, hovorím vám: Táto chudobná vdova vhodila viac ako všetci ostatní. Lebo títo všetci dávali dary zo svojho nadbytku, ale ona pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie.“

.....

Komentár

Ježiš je v Jeruzaleme a opäť ide do chrámu po tom, čo ho očistil od obchodovania, ktoré ho zmenilo na jamu zlodejov (porov. Lk 19, 46). A zisťuje, že medzi pútnikmi, ktorí prichádzajú do chrámu zložiť svoje obety, dávajú bohatí „časť zo svojho nadbytku“.

Ich obety teda nie sú pravou almužnou, pretože pochádzajú z toho, čo človek vlastní (porov. Tb 4,7), a nie z toho, čo mu zostane navyše, čo si v skutočnosti neváži. Preto táto ich almužna nebola obetou, ale skôr prejavom okázalosti.

Takto sa aj oni stávajú zlodejmi, lebo si berú ľudskú slávu, ktorá im nepatrí. Nedávajú almužnu tak, ako ich to učil Majster: „Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou (...), nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, aby tvoja almužna zostala skrytá“ (Mt 6, 2.3-4).

Medzi tými ľuďmi sa však objavila „chudobná vdova“, nie aby prosila, čo by bolo normálne, ale aby vhodila dve drobné mince, čo bolo všetko, čo mala na svoju obživu.

Chrámová pokladnica bola určite oveľa bohatšia vďaka veľkým sumám bohatých, takže dve drobné mince vdovy sa zdali byť bezvýznamné a

zbytočné. Ale táto almužna sa dostala na miesto určenia, pretože pri zbierke „sa cení podľa toho, čo kto má, a nie podľa toho, čo nemá“ (2 Kor 8, 12).

Svätý Josemaría meditoval nad touto evanjeliovou scénou a napísal: „Nevidel si záblesk v Ježišových očiach, keď chudobná vdova nechala v chráme svoju malú almužnu? — Daj mu aj ty, čo môžeš; zásluha nie je v tom, či je to málo, alebo veľa, ale v úmysle, s akým to dávaš“ (*Cesta*, bod 829).

Pravdu povediac, Ježiš bol ohromený, lebo je veľmi nezvyčajné, ba priam jedinečné, aby niekto dal aj to málo, čo má na živobytie. Vo svojej chudobe dáva celý svoj život. Tieto dve mince predstavujú jej nedostatok, nedostatok toho, čo je potrebné.

Týmto gestom sa vdova stala pred Bohom bohatou (porov. Lk 12, 21).

Pre Pána táto žena „vhodila viac ako všetci ostatní“. V tomto zmysle urobila to, čo Ježiš, ktorý „hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili“ (2 Kor 8, 9).

Josep Boira // Nick Fewins -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-
to-34/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/lunes-to-34/) (06.08.2025)